עמ"ת 34880/11/17 – מדינת ישראל נגד עלי שיבלי

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 34880-11-17 מדינת ישראל נ' שיבלי(עציר)	16 נובמבר 2017
בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא	
העוררת:	מדינת ישראל
נגד	
המשיב:	עלי שיבלי (עציר)

נוכחים:

בשם העוררת: עו"ד לוסאנא סאיג

בשם המשיב: אין הופעה

המשיב בעצמו - הובא

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת מנאל חליחל-דיאב) מיום 14.11.17, במסגרתה שוחרר המשיב לחלופת מעצר בכפר חג'אגרה.

2. נגד המשיב הוגש לבית משפט קמא כתב אישום, אשר מייחס לו ביצוע עבירות של החזקת נשק ושיבוש הליכי משפט - הכל לפי חוק העונשין, תשל"ז- 1977.

בקצרה אציין כי עפ"י כתב האישום החזיק המשיב בסלון ביתו בכפר שיבלי אקדח מסוג סמית אנד ווסון, מחסנית מלאה בכדורי 9 מ"מ וכדורים נוספים. המשיב אף ניסה להכשיל בדרכים שונות את החיפוש במסגרתו נתפסו האקדח והכדורים.

3. עם הגשת כתב האישום, ביקשה העוררת מבית משפט קמא לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון מיום 23.10.17 קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר בתיק והמשיב נשלח לשם קבלת תסקיר מעצר בעניינו.

לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, קיים בית המשפט קמא מספר דיונים, ובהחלטתו מיום 14.11.17 הורה על

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בית מלא בבית בכפר חג'אגרה, תחת פיקוח של שלושה מפקחים, בכפוף להפקדה כספית ותנאים נוספים.

בנימוקיו הפנה בית המשפט לתסקיר שירות המבחן, אשר המליץ בשורה התחתונה על שחרורו של המשיב בחלופה, גילו של המשיב, התקופה הארוכה בה לא נפתחו כנגדו תיקים והאמון שמצא במפקחים שנחקרו לפניו.

על החלטה זו הוגש הערר שלפניי.

4. לטענת ב"כ העוררת שגה בית המשפט עת שחרר את המשיב בחלופת מעצר חרף עבירת הנשק המיוחסת לו, כאשר בפסיקה נקבע כי הכלל בעבירות מעין אלו הוא מעצר עד תום ההליכים. העוררת הפנתה לתסקיר בעניינו של המשיב, אשר מצא כי רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב הינה בינונית- גבוהה וטענה כי בנסיבות אלו לא ניתן לתת במשיב כל אמון ולא היה מקום לבחון חלופה בעניינו. הוסיפה והפנתה לעברו הפלילי של המשיב.

מנגד התנגד ב"כ המשיב לבקשה, תוך שטען כי החלטת בית המשפט קמא נכונה ומאוזנת. הפנה להלצת שירות המבחן כמו גם לנסיבותיו האישיות של המשיב.

<u>דיון והכרעה:</u>

5. לאחר שבחנתי את הבקשה נחה דעתי כי דינה להידחות.

אין ספק כי עבירת הנשק בה מואשם המשיב, הינה עבירה חמורה וזאת כאשר עבירות בנשק, כשכלי נשק רבים מוחזקים שלא כדין בידי אזרחים, הפכו למכת מדינה של ממש. אף בפסיקה נקבע כי עבירה בנשק באה בגדר "עבירת בטחון" המצדיקה ככלל מעצר עד תום ההליכים, ורק במקרים חריגים ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופה [ראו בש"פ 10028/03 אלקריף נ' מדינת ישראל פ"ד נח(2) 577].

אולם כידוע, נקבע לא אחת בפסיקה כי ראוי שכל מקרה יבחן בנפרד בהתאם לנסיבותיו הייחודיות ולאחר בחינה באשר לאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של נאשם פחותה.

בענייננו, שוכנע בית המשפט קמא כי ניתן לשחרר את המשיב בחלופת מעצר וזאת בהתאם להמלצת תסקיר שירות המבחן. אכן, בגוף התסקיר מצא שירות המבחן כי רמת המסוכנות מהמשיב בינונית- גבוהה, אולם לאחר שבחן את החלופה והמפקחים המוצעים בעניינו, שוכנע כי יש בכוחם לאיין מסוכנות זו. לעניין

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

משקלו של תסקיר המעצר, נקבע ע"י כב' השופטת ארבל בבש"פ 5371/08 אליאור אומזגין נ' מדינת ישראל, תק-על 2008(3), 458:

> "**אמנם, תסקיריו של שירות המבחן הינם בגדר המלצה בלבד ובית המשפט הינו עצמאי ובלתי תלוי בהפעלת שיקול דעתו (**בש"פ 8902/02 **נבולסי נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 30.10.2002)). יחד עם זאת, חשיבותו של שירות המבחן, בהיותו הגורם בעל הכלים המקצועיים להעריך בשלב המעצר את מסוכנותו של נאשם ואת התאמתן של החלופות המוצעות כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו, הינה רבה".**

אף בית המשפט קמא בחן את המפקחים המוצעים אשר נחקרו בפניו ומצא לתת בהם את האמון הנדרש.

בית המשפט קמא אף נתן בהחלטתו משקל לגילו של המשיב (יליד 1954) ולעובדה כי עברו הפלילי ישן ביותר ולא נפתחו כנגדו תיקים ב-12 השנים האחרונות. עמדה זו של בית המשפט קמא מקובלת עליי, כאשר יש בכל האמור בכדי להפחית מהמסוכנות הנשקפת מהמשיב.

עוד יש לזכור כי ביחס למגוון העבירות השונות שבחוק העונשין הנוגעות לכלי נשק, לא מצויות העבירות בהן מואשם המשיב במדרג החומרה העליון הנוגע לעבירות אלה [ראה ב"ש 625/82, חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל, פ"ד לז [3] 668]. לא הובאה כל טענה או ראייה לפיה המשיב עשה שימוש כלשהו בכלי הנשק, פרט לנשיאתו והחזקתו. למשיב אף לא מיוחס כל ביצוע של עבירות נלוות בנשק - עבירות אשר יש בהן כדי להעצים את חומרתן של עבירות אלה, כך שאין להעמידן בשורה אחת עם העבירות דידן.

בנסיבות אלו דומני כי אכן ניתן לאיין די הצורך את מסוכנותו של המשיב לצורך שחרורו לחלופת המעצר המוצעת ובכפוף ליתר התנאים שנקבעו ע"י בית המשפט קמא.

6. אי לכך ולאור האמור לעיל, אני מורה על דחיית הערר.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ח, 16/11/2017 במעמד ב"כ העוררת, במעמד המשיב, בהעדר בא כוח המשיב.

זיאד הווארי, סגן נשיא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הוקלד על ידי ערין בראנסה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©